

Cep Müzesi

Yavuz DEMİRKIRAN

Cep Müzesi

Yavuz DEMİRKİRAN

Clara mektubu yağmurlu bir salı günü buldu. Mühür mumuyla kapatılmıştı ve eski kâğıt kokuyordu. İçinde bir müzenin ona miras kaldığı yazıyordu. Ama Clara küçük ahşap kutuyu açtığında soluğu kesildi. Müze minicikti, bir cepten büyük değildi; minyatür odaları ve pırıl pırıl parlayan küçücük cam pencereleri vardı. Macerası daha yeni başlıyordu.

Clara cep müzesini hardal sarısı yağmurluğunun derin cebine koydu. Her yere, hatta okula bile götürdü. Öğle yemeğinde içine baktı. Minicik bir çöl uzanıyordu ve küçücük bir kâşif elinde haritayla el sallıyordu. 'Merhaba!' diye seslendi. 'Ben Profesör Pip!' Clara'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. Gözlerine inanamıyordu.

Profesör Pip, Clara'ya müzeyi gezdirdi. Müzenin üç bölümü vardı: kadim çöller, gizemli denizler ve tarih öncesi topraklar. Çölde minik kâşifler eserler için kazı yapıyordu. Denizde küçük denizciler ceviz kabuğundan yapılmış kayıklarla yol alıyordu. Tarih öncesi topraklarda kurmalı dinazorlar gümbürdeyip buhar çıkarıyordu. Clara çok şaşırmıştı. 'Her dünya hassastır,' dedi Pip. 'Dengelerini korumalıyız.'

Clara her gün cep müzesini ziyaret etti. Gümüş bir dürbünü olan minik denizci Kaptan Mira ile arkadaş oldu. Mira ona gizemli denizleri gösterdi; küçük gemiler mavi ipek dalgaların üzerinde sallanıyordu. 'Yeni adaların haritasını çıkarıyoruz,' dedi Mira. Clara minyatür denizcilerin birlikte çalışmasını izledi. Kendini onların dünyasının bir parçası gibi hissetti.

Bir öğleden sonra Clara garip bir gıcırta sesi duydu. Müzeyi açtığı anda kurmalı bir dinozor olan Tock'un bir kelebeği kovaladığını gördü. 'Tock, hayır!' diye bağırdı Profesör Pip. Ama Tock çok hızlıydı. Müzeden dışarı, Clara'nın yatağının üstüne atladı. Pirinç gövdesi parlıyordu. Kehribar gözleri ışıldıyordu. 'Kaçtı!' dedi Pip. Clara hızlı davranması gerektiğini biliyordu.

Tock, minik kurma anahtarı dönerek Clara'nın odasında koşturdu. Bir kalemligi devirdi ve yatağın altına saklandı. Clara dizlerinin üstüne çöktü. 'Tock, geri dön!' diye seslendi yumuşakça. Ama Tock meraklıydı. Clara'nın botunu keşfetti ve atkısını kokladı. Profesör Pip endişelendi. 'Müzenin dünyaları onun gittiğini fark etmeden onu geri götürmeliyiz. Denge çok hassas.'

Clara Tock'u yakalamaya çalıştı ama o çok hızlıydı. Mutfığa fırladı ve masa bacağına tırmandı. 'Meyve kâsesine gidiyor!' diye bağırdı Kaptan Mira cep müzesinden. Clara bir muz kaptı ve onu rampa gibi kullandı. Tock kayarak aşağı indi, kıkır kıkır gülüyordu. 'Viiii!' diye cıvıladı. Clara güldü ama onu geri götürmesi gerektiğini biliyordu.

Profesör Pip, Tock'un tarih öncesi dünyadan bir sergi olduğunu açıkladı. O olmadan kurmalı dinozorlar çalışmayı bırakabilirdi. 'Ve diğer dünyalar onu dışarıda görürse paniğe kapılabilirler,' dedi Kaptan Mira. Clara başını salladı. 'Bir plana ihtiyacımız var.' Tock'u sevdiği şeyleri kullanarak eve nasıl yönlendirebileceğini düşündü. 'Tock en çok neyi sever?' diye sordu.

Profesör Pip, 'Tock parlak şeyleri ve tatlı kokuları sever,' dedi. Clara'nın aklına bir fikir geldi. Parlak bir düğme ve bir parça ballı şeker aldı. Bunları cep müzesine giden bir iz oluşturacak şekilde yerleştirdi. Tock havayı kokladı. Kehribar gözleri parladı. İzi takip etti ama sonra bir güneş ışığı huzmesinin dikkatini dağıttı. Clara sabırlı olmalıydı.

Kaptan Mira, Tock'u yönlendirmek için ışığı yansıtmak üzere bir ayna kullanmayı önerdi. Clara küçük aynasını tuttu ve güneşi yakaladı. Işık duvarda dans etti. Tock büyülenmiş gibi ışığı takip etti. 'İşe yarıyor!' diye fısıldadı Clara. Onu müzeye yaklaştırdı. Ama tam yaklaştıklarında Tock durdu. Korkmuş gibiydi. 'Ne oldu?' diye sordu Clara.

Tock minicik bir buhar bulutu çıkardı. Geri dönmek istemiyordu. Büyük dünyayı sevmiști. Clara yanına oturdu. 'Buranın eğlenceli olduğunu biliyorum,' dedi yumuşakça. 'Ama arkadaşların sana ihtiyaç duyuyor. Tarih öncesi dünya sensiz aynı değil.' Tock pirinç başını yana eğdi. Profesör Pip ekledi: 'Seni sık sık ziyaret edeceğiz. Ve içeride de maceralar yaşayabilirsin.'

Tock'un kehribar gözleri yumuşadı. Clara'nın eline sokuldu. 'Tamam,' der gibiydi. Clara onu dikkatlice kaldırdı ve tarih öncesi bölüme geri koydu. Kurmalı dinozorlar onu mutlu gümbürtülerle karşıladı. Diğer dünyalar yeniden dengeye kavuştu. Profesör Pip sevinçle bağırdı. 'Başardın, Clara!' Kaptan Mira dürbününü salladı. Clara gurur duydu.

O günden sonra Clara her gün cep müzesini ziyaret etti. Profesör Pip'ten kadim çölleri öğrendi ve Kaptan Mira ile denize açıldı. Tock ona tarih öncesi bitkileri gösterdi ve kurmalı mekanizmaların nasıl çalıştığını öğretti. Clara, tarihin ve hayal gücünün dünyayı anlamasına yardımcı olduğunu fark etti. Müzeyi her zaman güvende tuttu.

Clara ayrıca sorunları çözenin anahtarının dostluk olduğunu öğrendi. Tock'u eve döndürmek için nezaketini ve yaratıcılığını kullanmıştı. Minyatür dünyalar onlarla ilgilendiği için gelişip serpildi. Bazen büyüteçini çıkarıp minicik uygarlıkları incelerdi. Onların bekçisi olduğu için kendini şanslı hissetti. Ve daha nice maceraların geleceğini biliyordu.

Bir gün Profesör Pip, müzenin yeni bir sergi açacağını duyurdu: unutulmuş bir uygarlıktan minyatür bir şehir. Clara çok heyecanlandı. Minicik binaları ve sokakları kurmaya yardım etti. Kaptan Mira şehrin limanı için gemiler sağladı. Tock küçük bir kurmalı heykel bağışladı. Cep müzesi büyüdü ve Clara'nın tarihe olan sevgisi de onunla birlikte büyüdü.

Clara büyüdükçe cep müzesini arkadaşlarıyla paylaştı. Onlara minik kâşifleri ve denizcileri anlattı. Minyatür dünyalarla nasıl ilgilenileceğini gösterdi. Müze onlara tarihin canlı olduğunu ve hayal gücünün insanı her yere götürebileceğini öğretti. Clara, cep müzesinin her zaman onun bir parçası olacağını, cebinde saklı bir dünya olarak kalacağını biliyordu.